

Middelburg Vee

Purmerenderweg 47

1461 DD Zuidostbeemster

Middelburgvee@gmail.com

ZIENSWIJZE

Stakeholders betrokken? In het concept 8e NAP wordt gezegd dat stakeholders intensief bij het proces, om te komen tot het 8e NAP, betrokken zijn geweest. Dat wordt weer makkelijk gezegd maar wij weten nergens van. Het zal wel weer zo zijn dat LTO als enige geconsulteerd is. Wat overblijft is deze 'inspraak' terwijl veel al bij voorbaat vast zal staan. Het onbreekt met deze beleidstukken stelselmatig aan brede en deskundige consultatie en zeker ook van de groep die het direct aangaat.

Welke gegevens zijn door wie aangeleverd als het gaat om waterkwaliteit. Wij vertrouwen dit niet., Er is geen enkele transparantie over wie wat aanlevert, of het actueel is, of het waar is en waarop dit alles gebaseerd is. De aanlevering van gegevens door waterschappen is niet per definitie goed; wij verwijzen naar de aanwijzing van de bufferzones en de aanwijzing van de stikstofgevoelige gebieden waarbij vast staat dat dit NIET gebaseerd is op eerlijke actuele gegevens; het bewijs is geleverd doordat de aanwijzing van stikstofgevoelige gebieden het ene jaar anders is dan het andere jaar. Wat is de basis voor de gegevens? Welke doelen stelt men en hoe kan het dat deze verschillen in Nederland zelf en ten opzichte van het buitenland. Een kritische houding is welhaast geboden; voor je het weet worden weer nieuwe maatregelen afgekondigd; zonder aangetoond oorzaak-gevolg. Hierbij zij aangetekend dat ook het verlies van de derogatie NIET is gestoeld op de eerlijke waterkwaliteitsgegevens aangezien blijkt dat bij derogatiebedrijven de waterkwaliteit niet minder is; toch is de derogatie verdwenen en zijn bufferzones en stikstofgevoelige gebieden gebleven; u stapelt maatregelen op elkaar zonder nog eerlijk onderzoek te doen: wel gevolg geeft deze maatregel gehad of niet? Tevens zij aangetekend dat zeer storend is dat u maar blijft verwijzen naar het NPLG waarin voor het platteland zeer verstrekkende maatregelen WAREN opgenomen; het NPLG is er niet meer!

Het stuk ademt dat vooral koste wat kost vastgehouden moet worden aan alle nadelige maatregelen die er al zijn, of ze nu terecht zijn en leiden tot maatregel-gevolg; of niet. Eerlijkheid en rechtvaardigheid moet leiden tot een volle heroverweging en onderzoek; waar staat we nu eerlijk, hoe zit het per gebied, wat kan eigenlijk beïnvloed worden door maatregelen op het gebied van stikstof en fosfaat voor de landbouw, wat is toe te regenen aan de landbouw dan wel aan andere bronnen zoals bestaande achtergrondbelasting, overstorten, vervuiling door ganzen etc. of nemen we eenvoudigweg weer nieuwe maatregelen zonder te weten of dit daadwerkelijk zal leiden tot resultaat. Er gebied moet dit vast staan.

Onduidelijk is wat het plan Ruimte voor Landbouw en Natuur (RLN) is; dat is onbekend en dan ook geen basis voor dit stuk. Tevens kan dit geen herhaling zijn van het NPLG; de duizenden ingekomen zienswijzen en een kabinetsbesluit leidt ertoe dat het NPLG volledige en inhoudelijk niet meer bestaat; ook niet met een andere naam. ouden.

Het lijkt erop dat Nederland in het geheel aangewezen MOET worden als kwetsbaar gebied; terwijl in een substantieel deel van Nederland zowel de grondwaterkwaliteit, als de oppervlaktewaterkwaliteit al decennia op orde is. Als de minister ertoe overgaat om een deel van Nederland aan te wijzen als niet kwetsbaar dan kan de derogatieaanvraag voor die zone(s)/gebieden vervallen. Echter ook buiten de niet-kwetsbare zone(s)/gebieden liggen gebieden/gebiedjes met grasland die aan de waterkwaliteitseisen voldoet en waarvoor derogatie opportuun is.

Normen N en P in oppervlaktewater Agraactie vraagt zich af wat er is gebeurd met het voornemen in het Hoofdlijnenakkoord om de normen voor N en P in het oppervlaktewater af te stemmen op de normen in België en Duitsland. Uit de onderzoeken van de WUR (zie de betreffende kaarten) blijkt overduidelijk dat er op dit vlak met meerdere maten wordt gemeten. Uit de tekst van het concept 8e NAP blijkt dat er wateren zijn die voldoen aan de normen voor N en P en die desondanks eutroof zijn (29%). Gezegd wordt dat er dan andere oorzaken zijn voor de slechte biologische kwaliteit van het water. De vraag is dan wel hoe het zit met de biologische kwaliteit in de wateren waar N en/of P (nog) niet op orde zijn, namelijk of dat dan wel ligt aan het gehalte aan N en P. Die vraag wordt niet beantwoord. Het steeds maar willen inperken van de stikstof uit dierlijke mest in combinatie met het wel toestaan van een grote kunstmestgift stikstof, duurt nu al jaren en jaren, leidt tot conclusie dat vooral de dierlijke mest 'aangepakt' moet worden. Laat de stikstofnorm volledig ingevuld worden door dierlijke mest; waarom NIET?

Doelsturing wij staan wantrouwend tegenover het nu alom gepredikte doelsturing, met name voor graslandbedrijven, des te meer als het meten van de nitraatconcentratie (N mineraal en N bodemoverschot) de basis is voor deze doelsturing. In de wetenschap dat grasland feitelijk geen probleem vormt voor de uit- en afspoeling van nitraat, wegen de kosten (ook al wil men kijken naar een pragmatische invulling) hiervan niet op tegen de "opbrengsten" (welke?). De normen voor grasland mogen niet aangepast worden; dit leidt tot geen enkel resultaat. Mocht dat wel zo zijn en zou die verlaging "terugverdiend" kunnen worden middels doelsturing, dan is dat een onacceptabele vorm van chantage.

Ook de stikstofgebruiksnormen mogen voor grasland niet NOG EENS worden aangepast. Niet alleen omdat dit niet nodig is, maar ook om zo veel mogelijk grasland te behouden. Dat laatste wil ook de minister, maar het onderwerp is ingevuld met een PM.

Aandachtsgebieden Wij zijn bezorgd over de afbakening van deze aandachtsgebieden. Uit de bronnenanalyse blijkt dat er 738 toestroomgebieden zijn. Die zijn samengevoegd tot 65 gebieden om de landbouwbijdrage te berekenen. De berekening is gemaakt op basis van de referentie jaren 2013-2022. Dat zijn jaren waarin de bemesting veel hoger lag dan nu het geval is (derogatie, korting stikstofgebruiksnormen in NV gebieden). De vraag is dan ook waar de bijdrage van de landbouw aan de uit- en afspoeling feitelijk op gebaseerd is, nog afgezien van de vraag waar het percentage van 19 % op gebaseerd is. Er is sprake van het steeds maar weer stapelen van extra maatregelen, die alleen de landbouw en alleen dierlijke mest betreft. Er is geen enkele zekerheid over het effect van het aanpassen van gebruiksnormen op de waterkwaliteit; dat is al eerder gebeurd met zowel de derogatie als de bufferzones: zware ingrijpende maatregelen maar wat per gebied het effect is, weet niemand.

Wat ook nu ook weer volledig ontbreekt is onderzoek en waarheid over normoverschrijdingen die het gevolg zijn van kwel en/of van andere (historische) oorzaken dan wel van overstorten, niet genoeg gezuiverd water uit de RWZI's en in Noord Holland de vervuiling van water door miljoenen ganzen, dus alles waar de huidige agrariërs niets aan kunnen doen. We zijn al genoeg gestraft zonder dat er weer maatregelen bijkomen. In dit verband wijzen we erop dat de doelen die Nederland ZELF

bedacht heeft om de Europese KRW in te vullen de strengste ter wereld zijn; zo creëren we het eigen probleem en wordt dit op de landbouw afgewenteld. Zo zijn medicijnresten van dieren WEL onderdeel van de doelen maar de enorme hoeveelheid medicijnresten en drugs afkomstig van de 20 miljoen mensen in dit land blijft GEHEEL buiten beschouwing. Dit tekent het steeds onderliggende doel: de landbouw MOET het gedaan hebben en de waarheid is niet meer belangrijk. Wij pleiten voor de hele KRW, de Nederlandse vertaling daarvan en ook bij dit stuk naar eerlijkheid, volledigheid, geen vooringenomenheid, geen aanname die in stand gehouden worden en daarbij ook terugkijken naar het verleden; als er maatregelen genomen moeten worden die veel geld kosten en de kostprijs van boeren en voedsel steeds blijven verhogen, dan moet eenvoudigweg vast staan dat dit leidt tot een direct gevolg. Wij missen dat al vele jaren en nu ook weer.